

[Miljøministeren]

vedtage et forslag til regionplan, som vil blive sendt frem til min godkendelse.

Jeg må gå ud fra, at planlægningen i hovedstadsområdet hermed opfylder forudsætningerne i loven om tilbudspligt. Jeg er derfor indstillet på, at tilbudspligten i almindelighed bringes i anvendelse på de områder i hovedstadsregionen, der er planlagt til bymæssig udvikling. Det er som tidligere nævnt en forudsætning, at kommunerne kommer med en indstilling herom over for planstyrelsen. De enkelte indstillinger skal naturligvis drøftes med hovedstadsrådet.

Til *miljøministeren* (30/11 77) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvornår agter ministeren at lade udsende retningslinjer for godkendelse af vindmølleprojekter?«

(Spm. nr. 217).

Begrundelse.

Vindmølleprojekter skal i øjeblikket godkendes af amtsrådene i henhold til zonelovgivningen, når projekterne skal gennemføres i landzone. I byzoneområder skal anlæggene godkendes af kommunalbestyrelsen, men her kommer amtsrådene også ind i billedet, hvis de bebyggelsesregulerende bestemmelser, herunder højde- og afstandsbestemmelser, ikke kan respekteres.

Hvis der er tale om et såkaldt større anlæg, og hvis det er en statslig myndighed, kommunalbestyrelse eller en koncessioneret virksomhed, der forestår anlægget, skal amtsrådene endvidere udtale sig om en ansøgning i henhold til lov om lands- og regionplanlægning.

Endelig kan en godkendelse af vindmølleprojekter også blive aktuel i henhold til miljøbeskyttelseslovgivningen.

Folk, som omgås med planer om vindmøllebyggeri, skal altså have godkendt disse af de kommunale myndigheder. Det offentlige bør imidlertid opmuntre disse planer så meget som muligt, bl. a. af beskæftigelses- og ressourcemæssige årsager.

Derfor er det uholdbart, at der endnu ikke foreligger retningslinjer for godkendelse af disse anlæg, der jo bryder radikalt med vore hidtidige forestillinger om, hvad der pynter i landskabet eller i et byområde. Man har nu i

halvandet år arbejdet i planstyrelsen med retningslinjer for godkendelse, men der er endnu ikke udsendt noget som helst.

Man kan frygte, at de lokale myndigheder forholder sig meget restriktivt over for ansøgninger om tilladelse til vindmølleanlæg på tværs af den almindelige samfundsmæssige interesse i at fremme disse. Derfor er det på høje tid, at ministeren tager skridt til at få udsendt retningslinjer i overensstemmelse med regeringens generelle energi- og beskæftigelsespolitik.

Besvarelse (7/12 77):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Planstyrelsen har i nogen tid arbejdet med et udkast til en vejledning, der indeholder retningslinjer for behandlingen af sager om opførelse af vindmøller. Planstyrelsens arbejde med disse retningslinjer er imidlertid blevet forsinket, bl. a. fordi problemerne har vist sig mere komplicerede end først antaget.

Jeg er enig med spørgeren i, at det vil være væsentligt at få præciseret reglerne på området.

Jeg har derfor anmodet planstyrelsen om at udsende vejledningen til samtlige kommuner og amtskommuner inden den 1. februar 1978.

Inden planstyrelsen udsender vejledningen, vil styrelsen forhandle den med de kommunale organisationer og en række andre organisationer.

Jeg kan tilføje, at planstyrelsen har oplyst for mig, at vejledningen vil give retningslinjer for, hvorledes de gældende bestemmelser i bl. a. by- og landzonenloven, kommunalplanloven og miljøbeskyttelsesloven skal anvendes, når en kommunalbestyrelse eller et amtsråd behandler sager om opførelse af vindmøller.

Til *justitsministeren* (30/11 77) af:

Voigt (FP):

»Ministerens bedes oplyse, hvad en registrering af Danmarks knallertpark vil koste, idet en sådan registrering efter spørgerens mening vil være umådelig kostbar, samt oplyse, om en eventuel registrering kan indkøres i det bestående registreringssystem, og om